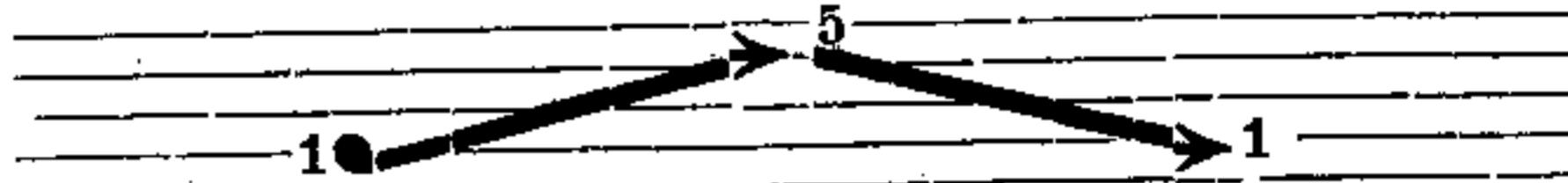

Třeba tudíž seznati, kterými tony zladuje se v našich písních případný jejich zmocněný ton.

Jest to v prvé řadě vyšší, čistá, velká kvinta zmocněného tonu, jež se s ním zladí, podepře, a tak celkovou vlnu nápěvnou ustálí.

Pod tuto črtu nápěvnou,

a)

jež vycházejíc ze zmocněného tonu a spadajíc zase k němu, vyklene se u prostřed kvintou, náleží píseň:

na př. 458:

Le - tí vtá-ček so-ko - lí-ček o - ko - lo pňa pňa pňa, o - ko - lo pňa,

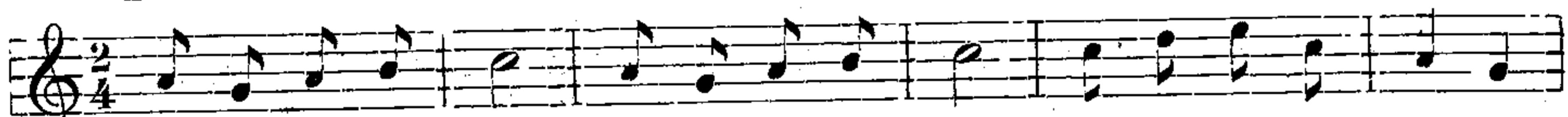
Podobně čís. 457, 458, 462, 474, 479 b), 550 a) b), 567, 569, 693, 753, 905, 894, 869, 883, 883 c) d) e); 438 b), 441, 442, 449, 453, 552, 588, 604, 708, 769, 813. 525 a), 486, 492, 493 a) b).

Táž črta nápěvná, která však spočine při vzepnutí ku kvintě i na terci zmocněného tonu, jeví se v písních pod číslem:

491, 525 b), 560, 619, 654, 655, 661, 837, 840, 713, 777, 780, 679, 683, 858.

Příkladem toho způsobu jest na př. píseň 444:

Z Mor. Nové Vsi.

Ked' já půj-dem k Vám, na pí-ščel-ku hrám, a ty mo-ja mi-žá,

mo-ja roz-to - mi - žá, stroj sa ke dve-řám.

Že by zmocněný ton zladil se kvintou o oktávu niže položenou, toho jsou ojedinělé případy pod číslem 667 a), 849.

Za to přešinování nápěvu s kvinty vyšší do kvinty o oktávu niže položené, aneb naopak, z kvinty o oktavu niže položené do pravé, vyšší její polohy, jest velmi oblíbené.

Tak pod črtu nápěvnou

náležejí písni pod číslem:

830, 845, 719 b), 644, 687, 600, 603, 539, 592 c), 451, 455, 507, 536.

Takové přešinutí i dvakrát opakované nalézáme v písních čís. 637, 635, 559, 548, 470, 757, 815, 460.